

Győri Ítéltábla

Pf.I.20.082/2021/3. szám

A Győri Ítéltábla a Dr. Wilhelm és Társa Ügyvédi Iroda (cím4 ügyintéző: dr. Wilhelm Viktor ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (cím2) **felperesnek** a **Alperes1** (cím1) **alperes** ellen bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2021. február 22. napján kelt 15.P.20.035/2021/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a cím2., az alperes az ezzel szomszédos, cím1 szám alatti ingatlanban lakik a családjával.

[2] A felperes név1 nevű 7 hónapos németjuhász kutyája 2018. augusztus 14-én a két ingatlan között található, az alperes által megbontott kerítésen átment az alperes ingatlanára.

[3] Az alperes a birtokában levő légfegyverrel lövést adott le a kutyára. A lövedék az állat májába fúródott és maradandó egészségkárosodást okozott: megsérült a kutya mája és el kellett távolítani az epehólyagját.

[4] cég1 Kft. által végzett, műtéttel is járó állatorvosi kezelés költsége 214.475,- Ft volt.

[5] Az emésztőszervi érintettség miatt a kutyát speciális gyomor- és bélrendszerkímélő és emésztést könnyítő kutyatáppal kell táplálni. A Vet Life Dog Gastrointestinal nevű táp költsége az állatkórházban 21.590,- Ft-ot tett ki.

[6] Az alperest a kutya meglövése miatt a Székesfehérvári Járásbíróság 13.B.542/2019/12. számú, 2020. június 25. napján jogerőre emelkedett ítéletével bűnösnek mondta ki állatkínzás vétségében.

[7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. §-a, 6:522. § (1) és (2) bekezdése, 6:527. § (1) és (2) bekezdése alapján 236.065,- Ft bűncselekménnyel okozott kár és ezen összeg után 2018. augusztus 22. napjától járó kamatai, valamint havi 17.690,- Ft összegű járadék megfizetésére.

[8] Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes köteles a bűncselekménnyel okozott és a jövőben rendszeresen felmerülő károk megtérítésére is.

[9] cég1 Kft. által kiállított számlákkal igazolta, hogy az állat gyógykezelésének költsége 214.475,- Ft volt, a műtét után a kórházban adott speciális gyógytáp pedig 21.590,- Ft-ba került.

[10] Előadta, hogy az állatkórház előírása szerint a kutyát élete végéig a Gastrointestinal nevű táppal kell etetni, ezért az alperes köteles ennek jövőben rendszeresen felmerülő költsége megfizetésére is járadék formájában. A 25.190,-Ft-ba kerülő 12 kg-os kutyatáp árából levonta a normál junior kutyatáp 7.500,-Ft-os átlagárát, és 17.690,-Ft-os havi járadékigényt érvényesített.

[11] Az alperes ellenkérelmében a 214.475,-Ft-os gyógykezelési költséget elismerte és vállalta annak részletekben történő megfizetését.

[12] A kórházban adott táp és a jövőbeni táplálás költségének megfizetésére irányuló kereset elutasítását kérte.

[13] Arra hivatkozott, hogy a 21.590,-Ft-os kiadást a felperes a büntetőeljárás során nem említette és összegét sem igazolta.

[14] Álláspontja szerint a Ptk. felperes által hivatkozott rendelkezései alapján háziállat igényeinek kielégítésére nem lehet járadékot megállapítani, és azzal vissza is lehetne élni, hiszen nem ellenőrizhető, hogy a járadékot a felperes valóban a takarmányra fordítaná-e.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 236.065,- Ft-ot és annak 2018. augusztus 22-től a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező késedelmi kamatát, 63.500,- Ft perköltséget, továbbá 88.450,- Ft-ot 2021. március 1-jétől kezdődő időponttal, havonta legkevesebb 20.000,-Ft összegű részletekben minden tárgyhónap legkésőbb 15. napjáig. Kimondta, hogy bármelyik részlet elmulasztása esetén a teljes hátralékos összeg esedékessé válik.

[16] Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2020. október 8. napjától a név1 hívónevű németjuhász kutya elpusztulásának napjáig minden hónap legkésőbb 15. napjáig havonta 17.690,- Ft járadékot, valamint az államnak 26.900,-Ft eljárási illetéket.

[17] Ítélete indokolásában rögzítette, hogy a kutya a felek ingatlanai között levő, az alperes által megbontott kerítésen jutott át az alperes ingatlanára, ahol az alperes rálőtt. A bűncselekmény során megsérült kutyát az név2 Állatkórházban látták el.

[18] A kórlap alapján megállapította, hogy a máj sérülése és az epehólyag eltávolítása miatt az állatot élete végéig a Gastrointestinal nevű táppal kell etetni, és már a kórházi kezelés alatt is ezzel táplálták. Ennek a költsége 21.590,-Ft volt, amit az állatkórház által kiállított számla igazol.

[19] A Ptk. 6:522. § (1) bekezdése és 6:527. § (2) bekezdése alapján lehetőséget látott arra, hogy az alperest a táp rendszeresen visszatérő költségének megfizetésére havi járadék formájában kötelezze. Kifejtette, hogy e kár megtérítésére kötelezésnek nem akadálya, hogy a büntető ítéletben erre nem tért ki a bíróság.

[20] Arra is rámutatott, hogy a járadékkal kapcsolatos igény az arra való jogosultság alapján bírálendő el és indifferens, hogy a felperes ténylegesen kutyatáp vásárlására fordítja-e a járadék összegét.

[21] A felperes által csatolt hirdetések alapján igazoltnak találta a speciális táp átlagos táp árát meghaladó havi 17.690,-Ft-os költségét.

[22] Az alperes részletfizetés iránti kérelmének elbírálásakor figyelemmel volt jövedelmi viszonyaira és családi helyzetére, és a felperes számára sem méltánytalan havi legkevesebb 20.000,-Ft összegű részletekben kötelezte az ítélethozatalig felmerült károk (a 214.475,-Ft gyógykezelési költség, a kórházi táp 21.590,-Ft-os ára és a kereset beadásától az ítélet meghozataláig lejárt 5 havi járadék 88.450,-Ft összege), valamint a 63.500,-Ft összegű perköltség megfizetésére.

[23] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte az általa elismert 214.475,-Ft-ot meghaladó részében.

[24] Állította, hogy nem a kerítést, hanem a felperesi telekkel határos melléképületet bontotta meg a két ingatlan határán, azért, mert télen a beton megfagyott és javításra szorult. A saját oldalán eltakarta a rést, de a kutya mégis át tudott bújni, mert nem volt megfelelően elzárva. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:525. § (1)-(2) bekezdései alapján nem vizsgálta a felperes közrehatását, és nem foglalt állást arról, betartotta-e a felelős állattartásra vonatkozó szabályokat. Előadta, hogy abban az időben két kiskorú gyermeke volt, akik rendszeresen játszottak az udvaron és az ő testi épségüket féltette a szomszédos ingatlanról átjutó kutyától.

[25] Arra is hivatkozott, hogy a járadék a felperest indokolatlan előnyhöz juttatná, és az állattartás során elkövetett mulasztását jogkövetkezmény nélkül hagyná.

[26] A felperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

[27] A fellebbezés nem alapos.

[28] Az ítéltábla a fellebbezést a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvény 12. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felek által felajánlott bizonyítást lefolytatta, a tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetésre jutott.

[29] Az alperes a perben nem vitatta a kutya állatorvosi kezelésével felmerült 214.475,- Ft összegű kárigényt, és a fellebbezése sem irányult ezen összeg megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezés ellen, ezért az ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján az ítéletet kizárólag a gyógytáppal kapcsolatos egyösszegű és járadékigény vonatkozásában bírálta felül.

[30] Az elsőfokú eljárásban az alperes a vele szemben kibocsátott bíróság bírósági meghagyás ellen előterjesztett ellentmondásában hivatkozott ugyan a felperes károsulti közrehatására, de a Pp. 199.§-a szerinti írásbeli ellenkérelmében már csak azzal védekezett, hogy a 21.590,-Ft-os költséget a felperes a büntetőeljárásban nem nevesítette, és a követelés összegét sem igazolta, a járadékigényt pedig arra hivatkozással vitatta, hogy a Ptk. járadékra vonatkozó rendelkezései az állat táplálására nem alkalmazhatók. Bizonyítást sem ajánlott fel a károsulti közrehatás igazolására.

[31] Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján – figyelemmel arra, hogy a Pp. 342. § (1) bekezdése szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen – kizárólag az alperes ellenkérelmében vitatott két igényt, és kizárólag az ellenkérelemben felhozott okokból vizsgálta.

[32] Az összecszerűséget a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok alapján igazoltnak ítélte és részletesen kifejtette, hogy a Ptk. felperes által felhívott járadékra vonatkozó rendelkezései miért alkalmazhatók a perben.

[33] Az alperes a fellebbezésében már nem vitatta az összecszerűséget és azt sem, hogy a Ptk. járadék megállapítására vonatkozó rendelkezései az ügyben alkalmazhatók. Kizárólag a felperes károsulti közrehatással hivatkozva kérte a két vitatott tételre vonatkozó kereset elutasítását.

[34] Mivel az írásbeli ellenkérelmében nem hivatkozott a károsulti közrehatására, ezért erre vonatkozó fellebbezési hivatkozása eljárásjogilag új (az ellenkérelemben fel nem hozott) ténynek minősül.

[35] A Pp. 373. § (2) bekezdése alapján azonban a fellebbezésben új tény állítására csak akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy

következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

[36] A fellebbezésben felhozott tény nem az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott az alperes tudomására (és az írásbeli ellenkérelmében már előadhatta volna), ezért a másodfokú eljárásban erre nem hivatkozhat, így a tény megalapozottságát az ítéltábla nem vizsgálhatta.

[37] Mivel egyéb okból az alperes nem támadta az elsőfokú ítéletet, azt az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] Miután az alperes részleges – a fellebbezési illetékre vonatkozó – költségmentesség kedvezményében részesült, a fellebbezési illetéket az állam viseli (Pp. 102. §. (6). bekezdés).

[39] A felperes a másodfokú eljárásra nem számította fel a perköltségét, ezért az ítéltábla az alperest nem kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére.

Győr, 2021. május 25.

dr. Lezsák József sk.

dr. Molnár Andrea sk.

dr. Sarmon Hedvig sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró